

Vijflanden vaartocht met de Libertas in 2014

Deel 10: Scey sur Saône - Epinal

In Scey-sur-Saône werd de aanlegsteiger beheerd door de camping, waar we ons vanaf 17.00 uur konden melden. Voor de aanleg hoefden we maar €4,- te betalen, maar als je water wilde tanken moest daar dan €5,- voor betaald worden en voor douchen €2,70 per persoon. Een raar systeem en gelukkig hadden we water genoeg bij ons en konden we gewoon aan boord douchen. Verder was er een grote Carrefour supermarkt met ruime sortering. Bij de plaatselijke VVV konden we gebruik maken van gratis Wi-Fi, er was zelfs een apart zitje, compleet met stopcontact. Er werden ook streekproducten verkocht, dus wij kochten er een lekkere fles Pinot Noir. Met mooi weer vertrokken we zaterdag 19 juli weer verder. Eerst maakten we een korte stop bij Conflandey, waar we een kasteel op de foto wilden zetten. Helaas was het erg verscholen in een bos, zodat er maar weinig van was te zien. Daarna door naar het plaatsje Montureux, waar een steiger was. In het dorpje zelf was naast een postagentschap niet veel te doen. Zelfs een bakker konden we niet vinden, hoewel dit wel op de kaart vermeld was. Maar dan komt het oventje weer goed van pas. Later kwam er nog een Duitse zeilboot, zonder mast, aanleggen. Tegen 19.00 uur kwam er ook nog een Fransman aanvaren, die verbaasd was dat de steiger al bezet was. Dit kwam zelden voor, zo vertelde hij. Wij en de Duitsers schoven een eind op, zodat met passen en meten er nog een plekje vrij kwam voor de Fransman, die hier erg erkentelijk voor was. Op het water help je elkaar.

Zondagmorgen 20 juli was het weer stralend weer toen we vertrokken. We zouden naar Corre varen, de laatste plaats aan de Saône, voor zover die dan nog bevaarbaar is. Dan kan je op de splitsing verder naar het Canal des Voges (Vogezes kanaal). De volgende dag, maandag 21 juli, zouden Sandra, onze dochter, met haar man en kinderen op bezoek komen. Ze waren op de terugreis van Zuid Frankrijk naar huis. Bij de jachthaven van Corre was gelegenheid om hun auto en vouwwagen neer te zetten.

Na twee gezellige dagen gingen zij weer door naar huis en wij het Vogezekanaal in. Dit kanaal loopt vanaf Corre naar Neuves Maisons, een plaats ten zuidwesten van Nancy, over een afstand van 122 km en 93 sluizen. Bij de eerste sluis kregen we een afstandsbediening uitgereikt, zodat we ons steeds konden aanmelden bij de sluis. De eerste 46 sluizen gaat het gemiddeld 3 m omhoog, dan 10 km vlak en tot slot 47 sluizen weer omlaag.

Het Vogezekanaal voert door een prachtige en bosrijke omgeving. De dorpjes en stadjes liggen wat verder van het kanaal af.

29 ligplaats bij Pont du Bois, in het Vogezekanaal

De eerste stop was op woensdag 23 juli, na de sluis (39) bij Pont du Bois, waar een mooie aanlegplaats was met picknickbanken en een waterkraan. Het was flink warm, maar onder de bomen zat het prima. Verder was er niets in de buurt. Inmiddels hadden we ook het departement Haute-Saône verlaten en voeren nu door het departement Lotharingen.

De volgende morgen eerst door naar het plaatsje Fontenoy, waar bij een bootverhuur bedrijf van Le Boat een kade is, waar we even konden aanleggen.

In het oude centrum kochten we een brood bij de plaatselijke bakken en bekeken hierna het historische centrum. Door het plaatse Fontenoy stroomt ook het riviértje Coney, dat parallel aan het kanaal loopt. Het zag er allemaal gezellig uit. Maar we gingen toch maar door naar de volgende halteplaats, een vrijwel nieuw ponton, net na sluis 29, drie km vanaf het plaatsje Bain les Bains. Er was een klein speeltuintje en ook werd er veel gevist. Af en toe kwamen er voorbijgangers, die gebruik maakten van de picknickbanken. De streek is ook erg populair bij fietsers, die we veel voorbij zagen komen. Later kwam er een boot met Nieuw Zeelanders aan het ponton liggen, waar we een leuk gesprek mee hadden.

Vrijdagochtend 25 juli weer verder met stralend mooi weer. Het was al vroeg erg warm, dus we besloten om maar flink wat sluizen te doen. Het ging allemaal erg vlot en na 5 uur waren we al 20 sluizen verder.

We zagen een mooie aanlegplaats met picknickbanken, hortensia's en een BBQ. We vonden het welletjes en legden aan. Achteraf maar goed, want een uur later brak er een hevige onweersbui los met veel regen. Later kwam er nog een Franse boot die aanmeerde, maar verder bleef het rustig.

Ook zaterdagmorgen 26 juli hielden we het niet lang droog, maar de temperatuur was prima. Precies om 9.00 uur sprongen de lichten van de zelfbedieningssluis op rood groen en even later konden we invaren. De Franse boot kwam ook in de sluis. We hadden nog 8 sluizen omhoog te gaan tot bij het plaatsje Girancourt, wat vrij vlot ging. Bij Girancourt was een kade, waar meer boten lagen en waar de Fransen ook aanlegden. Wij wilden echter verder naar Epinal. Na de laatste sluis omhoog volgde eerst een stuk van bijna 11 km zonder sluizen, waarna nog een sluizen trap op ons wachtte. Vanaf nu gingen we alleen nog maar omlaag in de sluizen, wat lekker vlot gaat. Op een lengte van 2,6 km lagen 14 sluizen, die echter automatisch werkten. Bij de eerste sluis moesten we ons met de afstandsbediening aanmelden, maar zodra we die sluis uitvoeren, stond de volgende al weer open met het licht op groen. Dit herhaalde zich steeds zodat we binnen 2 uur alle sluizen al door waren. Vlak voor sluis 15 was een splitsing, waarna na 3348 meter de haven van Epinal lag.

Het kanaal voert via een aquaduct over de Moezel, die hier nog onbevaarbaar is. De Moezel stroomt vanaf nu steeds parallel aan het Vogezenkanaal en wordt voorbij Nancy pas bevaarbaar. In de haven van Epinal, naast een mooi park, was aan de kade nog genoeg plaats. Achter twee Nederlandse boten meerden we af. Het weer was ook weer opgeknapt en het werd zelfs warm. Voor € 5,50 per dag hadden we water, stroom en Wi-Fi. We hadden deze dag 25 km afgelegd en waren 22 sluizen gepasseerd.

